

Gerul Bobotezei

Cârdei V. Mariana

Celsius a-nebunit,
unii zic că s-a scrântit,
gradele le-a încurcat,
cu minus le-a calculat.

La Întorsura fost-au cică,
cu minus treizeci și unu,
cum n-a fost tare demult,
amintire din trecut...

S-albise marea la țarm,
șuiera vifor nebunul,
pe Dunăre pod de gheață,
s-o poți sparge doar cu tunul.

Treceam Dunărea în sănii,
din Ostrov la Călărași,
caii potcoviți din vreme,
tot trăgeau iavaș-iavaș.

Oștenii trăgeau obuzul,
în zori, chiar de dimineață,
să slujească taica popa,
la copca făcută-n gheață.

Popa cânta boboteaza,
botezul lui Isus Cristos
și arunca crucea în apa
sfințită cu busuioc...

Tineri s-aruncau în copcă
și înotau voinicește,
să scoată crucea din apă,
iute, cât ai zice pește.

Toată lumea lua agheasmă,
El primea în dar cadoul,
doream să-nceapă coșia
și să proclamăm eroul.

Îmbrăcați în mândre straie
și căciula pe-o ureche,
de prin sat veneau călare,

juni frumoși, iubiți de fete.

Început-au cavalcada,
când la trap, când la galop,
doi rămas-au fermi în cursă,
pentru miza pusă-n joc.

În aplauze primit-a,
premiul ce l-a câștigat,
un ștergar, Agheasma Mare,
calul ș-un chimir ornamentat.

Se-ncinsese chiar o horă,
când o fată a dispărut...
o săltase-n șa iubitul
făcându-se nevăzut.